

Sygn. akt II CSK 269/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko P. S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 12 października 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 11 stycznia 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 21 czerwca 2017 r., którym zostało oddalone jej powództwo o zasądzenie od pozwanego kwoty 170 000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego związanego ze śmiercią matki w wyniku obrażeń doznanych podczas kolizji drogowej w dniu 11 października 2010 r.

W skardze kasacyjnej powódka powołała podstawę przewidzianą w art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c., zarzucając naruszenie art. 233 § 1 w związku z art. 278 § 1, 391 § 1, 378 § 1 i 382 k.p.c. polegające na przyjęciu przez Sąd drugiej instancji za własne ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego i uznanie, iż Sąd ten nie naruszył reguł swobodnej oceny dowodów, a w szczególności zasad logiki i doświadczenia życiowego w sytuacji, gdy obydwie Sądy przyjęły, że opinia biegłego J.B. nie mogła

stanowić podstawy ustalenia prędkości poruszania się matki powódki, ponieważ była rozbieżna z opinią wydaną w sprawie karnej przez biegłego J.P. jako specjalisty z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, pomimo przyznania jej charakteru dokumentu prywatnego. Na tej podstawie domagała się uchylenia wyroków Sądów obu instancji i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawodawca nadał skardze kasacyjnej charakter nadzwyczajnego środka zaskarżenia, który wyraża się także w nakazaniu oparcia jej przez skarżącego jedynie na podstawach wskazanych w art. 398³ k.p.c. oraz dopełnienia wymagań konstrukcyjnych objętych art. 398⁴ § 1 k.p.c., których ewentualne braki nie podlegają sanowaniu w postępowaniu naprawczym. Pomimo dopuszczenia możliwości oparcia skargi kasacyjnej na podstawie naruszenia przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, zostały wyłączone z tej podstawy zarzuty dotyczące ustalenia faktów i oceny dowodów, stosownie do art. 398³ § 3 k.p.c. Oznacza to, że skarga kasacyjna ograniczona tylko do tych zarzutów, niewskazująca na inne naruszenie prawa, jest niedopuszczalna jako nieoparta na ustawowej podstawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76, z dnia 21 października 2006 r., I UK 194/06, z dnia 30 lipca 2012 r., II CSK 10/12, niepublikowane).

Treść podstawy skargi kasacyjnej wniesionej przez powódkę i jej uzasadnienie dotyczy wprost i wyłącznie zarzutów zawartych w art. 398³ § 3 k.p.c. Skarżąca kwestionuje zarówno podstawę faktyczną zaskarżonego wyroku, jak i ocenę dowodów, a zatem powołanej przez nią podstawy nie można traktować jako wypełnienia wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. W tej sytuacji skarga powódki jako nieoparta na ustawowej podstawie podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna z mocy art. 398⁶ § 2 k.p.c.